

endhyderligere det, at der blandt Narets værnepligtige kun fandtes en forholdsvis ringe Procent Maskinister, saaledes at der ad denne Vej kun kunde skaffes en forholdsvis mindre Supplerings af den faste Styrke.

Situationen for Maskinpersonellens Vedkommende var, som det vil være fremgaaet af det ovenstaende, aldeles uholdbar. Men det var ikke alene med Hensyn til Maskinpersonellet, at Forholdene vare flette. I Søminekorpset vare Forholdene ikke meget bedre, og ogsaa fra andre Korpsjer søgtes der ud af Tjenesten og ud i det private Liv. Medens det hidtil fornemmelig havde været Umuligheden af paa kortere Varsel under indtrædende Krigsforhold at kunne faa det eksisterende Kampmateriel forsvarligt bemandet, der havde gjort den begærede Personelforøgelse saa paatrængende nødvendig, var det ved Forholdenes Forværring nu omsider ogsaa kommet dertil, at den aarlige Freds-udrustning kun med de største Banfælgeligheder lod sig gennemføre, om den overhovedet med Forsvarlighed kunde føres igennem.

Denne Sagernes Tilstand bragte Ministeriet ved Skrivelse af 14de Februar d. A. (Tillæg B. 1898—99, Sp. 2205 fg.) til Udvalgets Kundskab, og under Hensyn til Situationens Alvor bestemte man sig til i Forbindelse hermed at underrette Udvalget om, at man, da Udvalget hidtil med Styrke havde fastholdt den ovenfor nævnte finansielle Betingelse for dets Medvirkning til Gennemførelsen af det forelagte Forslag til Lov om Søværnets Ordning, og da der efter det foreliggende ikke kunne ses at være Udset til nogen Ændring i Udvalgets Stilling med Hensyn til dette Punkt, under forhaandenværende Omstændigheder maatte anse det for rigtigt og mest foreneligt med det Ansvar, som paahviler Administrationen med Hensyn til Flaadens Beredskab og Bemanding, at tilvejebringe den ønskede Kompensation for den ved Personelforøgelsen foranledigede aarlige Merudgift, hvorvel man kun med stor Betænkelse havde besluttet sig til at slaa ind paa den af Udvalget anviste Vej, hvorved der vilde skabes Banfælgeligheder for en effektiv Udvikling paa andre Omraader indenfor Værnet.

I en medfølgende tabellariif Overfigt havde man fremstillet, hvorledes man havde ment at kunne tilvejebringe Kompensationen. I selve Forslaget til Lov om Søværnets Ordning, saaledes som det var fremsat for Folketinget den 21de November f. A., havde man foretaget nogle hyderligere Reduktioner, i alt til et Beløb af 36,800 Kr. Merudgiften som Følge af Personelforøgelsen blev herved nedsat til ca. 188,000 Kr., hvilket

Beløb var foreslaet indbundet gennem forskellige Reduktioner paa § 23 af Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1899—1900, saaledes som det var vedtaget af Folketinget den 28de Januar 1899.

I sin Beretning angaaende Forslaget til Ordningssloven, hvilken Beretning afgaves umiddelbart forinden Samlingens Slutning, udtalte Udvalget om de foreslaede Reduktioner paa § 23, at da disse Medsættelser vedrørte Finanslovsforhandlingerne, og da disse for saa vidt vare afsluttede for Folketingets Vedkommende, som dets Finansudvalg paa det Tidspunkt, da Spørgsmaalet kunde tages op i Udvalget angaaende Ordningssloven, havde afgivet sin Indstilling til Ministerne, og Konferencerne allerede vare paa begyndte, saa vare disse Medsættelser efter Flertallets Mening allerede af den Grund mindre vel egnede som Forhandlingsgrundlag. Men dertil kom endvidere, at en væsentlig Del af de her omhandlede Medsættelser formentes at være af den Natur, at der ikke habdes Sikkerhed for, at de vare endog blot nogenlunde holdbare gennem en længere Aarække. Udvalgets Flertal ansaa derfor ikke Tidspunktet for kommet til at tage endelig Stilling til det foreliggende Forslags Enkeltheder.

Ministeriet har ikke her villet komme ind paa en Smødegaaelse af den fra Udvalgets Side fremsatte Opfattelse med Hensyn til de omhandlede foreslaede Medsættelser paa § 23. Man har foreløbig indskrænket sig til at foranstalte en Revision af det i forrige Samling fremsatte Forslag til Lov om Søværnets Ordning, ved hvilken man for det første har indført paa dette samtlige de Reduktioner i Lovforslaget, i alt til et Beløb af 36,800 Kr., som vare foreslaede herfra i Skrivelse til Udvalget af 14de Februar d. A., og dernæst har foretaget nogle principielle Ændringer i Organisationen af Søminekorpset og af Maskinkorpset, sigtende til at gøre Stillingerne i disse Korps mere tiltrækkende og til at fjerne Anledninger til den stadige store Afgang derfra. Ved Revisionen er der endvidere af hderste Evne stræbt efter at nedsette Bekostningen ved den begærede Personelforøgelse, men man skal ikke undlade her at gentage, hvad man tidligere har haft Lejlighed til at fremføre under Forhandlingerne om denne Sag, nemlig at det ikke er muligt at forsøge Personellet, uden at der derved foranlediges større Udgifter til dette end for Tiden. Det vilde jo kun være muligt, naar der samtidig foretoges Medsættelser med Hensyn til Personellens Kvalitet og de nu gældende Lønningsforhold. Men at gribe ind med Medsættelser